

וכך כתב נחמיה דגן אחרי הארוע באולפן:

נתבקשתי על ידי מפיק בערוץ 10 לבוא לתכנית לציון 40 שנה להתרסקות היסעור באיזור נועיימה, מה שנקרא אסון הנד. לא רציתי לבוא אבל הצליחו לשכנע אותי.

זו הייתה בעייני תכנית מניפולטיבית ומבישה, רצון לגרוף פרסומת על חשבון אסון. בשלב מסוים הבנתי שאין לי סיכוי ועדיף שאלך אני מצרף את מה ששלחתי לעורך לדון ההודעה למפיק:

אתה יכול להראות את ההודעה הזו לגיא ואורלי. לסיכום השתתפותי בתכנית של משפחת מרוז:

1. אמרתי לך - כשסירבתי בהתחלה - שזה לא המקום לדון בדבר כזה רציני.
2. שמי שניזוק זה ההורים והמשפחות השכולות. לא זה שהגיע שהוא בעייני מניפולטור ודוחה, או שנגרר וחומם על ידי גיא.
3. שמזלנו שאנשים שכמותו, וכמו גיא ואורלי, לא משפיעים על חיל האויר ביחסו לשכול.
4. שהאמירה של גיא "אנחנו תמיד בצד המשפחות השכולות" היא משפט אומלל כי יש בו את האמת של גיא: לא משנות העובדות, לא עושה, לא משנה איזה נזק הוא גורם למשפחות השכול שילדיהן/הם נהרגו שלחלקן יתגנב חשש שאולי קורבנם היה קורבן של הזנחה.
5. מזלנו שעל חיל האויר אנשים כאלה לא משפיעים כלל כי חיל האויר עסוק מאד בפעילות שתימנע עד כמה שאפשר שכול נוסף. והערה על מקצועיותם של השניים האלה... לפני שאתם מזמינים, תבדקו עם מי אתם מדברים. לא רציתי לבוא כי אני מכיר את התכנית הזו. הסכמתי כי לא רציתי להיות גם רוח מגיע לי...

לפורום

ציונים

בה

10:08, 10-05-2017

